

isti doech. Sed quis de deo presumat ad temporalia: tamē vt dicant sibi: colo deus meus qui me facturum est diuitem in terra: qui mihi filios daturus est: qui mihi uxorem daturus est. Talia quidē non dat nisi deus: sed non vult se propter talia diligi deus. Non enim sepe ista dat et malis: vt aliud ab illo discant querere boni. Quomō ergo tu dicis: speravi in misericordia dei: Forte ad temporalia adipiscenda: immo: **In eternum et in seculū seculi.** Quod dixit in eternum: repetere voluit adijciendo in seculū seculi: vt confirmaret ibi repetēdo: quod fundatus esset in dilectione regni celorum: et in spe eterne felicitatis. **Confitebor tibi in seculū quoniam fecisti:** Quid fecisti: Boech dominasti. David coronasti. Confitebor tibi in seculū quoniam fecisti. Magna confessio: quoniam fecisti. Quid fecisti: nisi beneficia que supra dicta sunt: vt tāquam oliua fructifera in domo dei sperare in misericordia dei in eternum: et in seculū seculi: Tu fecisti: impius iustificare se nō potest: Sed quis est qui iustificat: Credenti inquit in eum qui iustificat impiū. Quid enim habes quod nō accepisti: Si autē accepisti: quid gloriaris quasi nō acceperis: quasi ex te habeas: Absit vt et ego sic gloriar: ait iste qui oppositus est contra Boech: qui tolerat Boech in terra: donec emigret ille de tabernaculo et eradicetur de terra viventium. Nō glorior quasi nō acceperim: sed in deo glorior: et confitebor tibi quoniam tu fecisti: id est quod tu fecisti: nō ex merito meis: sed ex misericordia tua. Ego enim quid feci: Si recolās: prius fui blasphemus et persecutor et iniuriosus. Tu autē quid fecisti: Sed misericordiam consecutus sum: quia ignorās feci: Confitebor tibi in seculum quoniam fecisti. **Et expectabo nomen tuum quoniam iocundum est.** Amarum est seculū: sed nomen tuū iocundū. Et si dulcia quedam sunt in seculo: sed cū amaritudine digerunt. Preponitur nomē tuū: non solū magnitudine sed etiā iocunditate. Narrauerūt etenim mihi iniusti delectationes: sed nō sicut lex tua dñe. Neque enim si nihil dulce eēt martyribus: tantas tribulationū amaritudines eō animo sustinerēt. Amaritudo eorū a quouis sentiebatur: dulcedinē eorū nō facile quisquam gustare poterat. Nomē ergo dei iocundū amantibus deum super omnes iocunditates. Expectabo nomē tuū: quia iocundū est. Et cui probas quod iocundū est: Da mihi

Alia lra
et domine.
et quia.

Alia lra.
et bonū.

palatū cui iocundū est. Lauda deum quātū potes: et exaggera dulcedinē eius quibuscumque valueris verbis. Homo nesciens quid sit mel: nisi gustauerit quod dicas nescit. Ideo magis ad exprimendū inuitās psalmus quod ait: **Gustate et videte** quoniam suavis est dominus. Gustare non vis: et dicis iocundū ē. Quid iocundū est: Si gustasti in fructu tuo inueniat: nō in solis vocibus tāquam tantūmō in folijs: ne maledicto dñi arefere tanquam illa ficulnea merearis. **Gustate inquit et videte** quoniam suavis est dñs. **Gustate et videte:** tūc videbitis si gustaueritis. Homini autē nō gustanti: vñ probas: Laudādo iocunditatem nominis dei quātocūque dixeris verba sūt. Aliud est gustus. Verba laudis eius audiūt et impij. Nō autē gustāt quod iocundū est nisi sancti. Proinde iste sentiens dulcedinē nominis dei: et volēs explicare et volēs ostēdere: nec inueniēs: quibuscumque etenim sanctis nō opus est vt tu ostendas: quia ipsi gustant et norūt: impij sentire nō possunt quod gustare nolūt. Quid ergo facit de iocunditate nominis dei: Tulit se continuo a turbis impiorū. Expectabo inquit nomē tuū: quia iocundū est. **In spectu sanctorum tuorum.** Iocundū est nomē tuū: sed nō in spectu impiorum. Ego scio quod dulcis sit: sed his qui gustauerūt.

Explicit Tract. de ps. LI.

Incipit Tract. de ps. LII.

Prefatio

Psalma istū vobiscū tractādū quātū dñs suggerit suscipim⁹. Iubete fratres vt velim⁹: et orate vt possim⁹. Si quod festinatioe forte pretermisero: implebit in vobis qui et nobis dare dignatur quod dicere potuerimus.

Titulus eius est: **In finē per Amalech intellect⁹ ipsi David.**

Pro Amalech sicut in h. breoz interpretationib⁹ noim iuenum⁹: videt dicitur per parturiēte siue dolēte. Quis autē in hoc seculo parturiat et doleat: agnoscunt fideles: quia inde sūt. Christ⁹ hic parturit: christ⁹ hic dolet: caput est sursum: mēbra deorsū. Neque enim nō parturiēs nec dolens: dicit: Saule saule quod me psequeris: Quo psequēte parturiebat: eū cōuersum parturire fecit. Namque et ipse postea illuminatus est: et illis qui psequantur mēbris insertus: eadē caritate pregnās dicebat: **Filioli mei quos iterū parturio donec christus formet in vobis.** Pro mēbris igit christi: pro corpore eius quod ē eccle-

fia: p vno ipso homine: id est: p ipsa vni-
tate cuius caput sursum est: psalmus iste can-
tatur. **G**emunt autem et parturunt: et dolet iste ho-
mo. **Q**uare et inter quos: nisi quia accepit et
cognovit a capite suo dicente: **A**bundabit
iniquitas et refrigescet caritas multorum: **S**i
autem abundavit iniquitas et refrigescet cari-
tas multorum: quis remanebit qui parturiat?
Sequitur: **Q**ui perseverauerit usque in fine
hic saluus erit. **U**nde esset magnam perseve-
rare: nisi inter molestias et temptationes et
turbationes et scandala esset perseverandum.
Nemo enim iubetur bona tolerare: sed pro
isto quia dicitur: et pro isto quia cantatur vide-
amus quid sit. **P**ro isto increpantur hic ho-
mines: inter quos gemitur: inter quos do-
let: et consolatio dolentis et prurientis in psal-
mi sine deprecatur et exprimitur. **Q**ui sunt er-
go inter quos parturimus? et gemimus? **S**i in
corpore christi sumus: si sub illo capite vivi-
mus: si in membris eius deputamur: qui sunt
audi.

Expositio psalmi.

Igitur imprudens in corde suo:

Non est deus. **T**ale genus est ho-
minum inter quos dolet et gemit cor-
pus christi. **S**i tale hoc hominum genus est:
non multos parturimus: quantum videtur occur-
rere cogitationibus nostris perpauci sunt.
Et difficile est ut incurramus in hominem qui
dicat in corde suo: non est deus: tamen sic pau-
ci sunt: ut inter multos timendo hoc dice-
re: in corde suo dicat: quia ore dicere non au-
dent. **N**on ergo multum est quod iubemur tole-
rare: vix inuenitur: rarum hominum genus est: quod
dicant in corde suo: non est deus. **A**n vero
alio intellectu discussus inueniri esse in plu-
ribus: quod in paucis et raris et pene in nullis
esse putabamus. **P**rodeat in medium quod male
viviunt: inspiciamus facta flagitiosorum: faci-
norosorum sceleratorumque hominum: quorum ma-
gna turba est qui fouent quotidie peccata sua:
qui factis in consuetudinem versis etiam vere-
cundiam perdididerunt. **H**ec tanta hominum multi-
tudo est: ut iter eos positum corpus christi:
vix audeat reprehendere: quod non cogitur
amittere: et pro magno sibi putet seruari inte-
gritatem innocentie: ne faciat quod culpam iam
per consuetudinem: aut non audeat: aut si au-
sus fuerit facilius erumpat reprehensio et recla-
matio eorum qui male viviunt: quam vox libera
eorum qui bene viviunt. **E**t isti tales sunt: ut dicant in
corde suo: non est deus. **T**ales conuincimus. **U**n-
de conuincimus: **F**acta sua deo placere arbi-

trantur. **N**on aliqui ergo ait: dicunt. sed di-
xit imprudens in corde suo: non est deus.
Qui usque adeo credunt esse deum: ut eidem
deo arbitrantur placere quod faciunt: atque si
intelligas prudens: quia imprudens dixit
in corde suo: non est deus: si aduertas: si in-
telligas: si discutias: qui putat deo placere
facta mala: non eum putat deum. **S**i enim deus
est: iustus est. si iustus est: displicet ei iniu-
sticia: displicet iniquitas. **T**u autem cum pu-
tas ei placere iniquitatem: negas deum. **S**i au-
tem deus est cui displicet iniquitas: tibi au-
tem non videtur deus cui displicet iniqui-
tas. **N**on est autem deus: nisi cui displicet ini-
quitas: cum dicis in corde tuo: fauet iniqui-
tatem meis deus: nihil aliud dicit quam non est de-
us. **R**eferamus nos ad illum intellectum: qui
et de ipso christo domino nostro de ipso capite
nostro occurrit. **I**pse enim cum in forma ser-
ui appareret in terra: dixerunt qui eum crucifi-
xerunt: non est deus. **Q**uia filius dei erat utique
deus erat. **S**ed illi qui corrupti sunt et abomi-
nabiles facti sunt: quod dixerunt: **N**on est deus:
occidamus eum: non est deus. **H**abes vo-
cem ipsorum in libro sapientie: sed primo il-
los vide corruptos: ut possint dicere in cor-
de suo: non est deus. **P**remisso enim versu
dixit imprudens in corde suo: non est deus:
tanquam cause quereretur: vnde hoc posset dice-
re imprudens subiecit. **C**orrupti sunt
et abominabiles facti sunt in iniqui-
tatem suis. **A**udi illos corruptos. **D**i-
xerunt enim apud se non recte cogitantes. **C**e-
pit corruptio a mala fide: inde itur in tur-
pes mores: inde in acerrimas iniquitates.
Bradus isti sunt. **Q**uid enim apud se di-
xerunt cogitantes non recte: **E**xiguam et
cum tedio est vita nostra. **A**b hac mala fide
sequitur illud quod et apostolus dixit: **A**b adu-
cenus et bibamus: cras enim moriemur. **I**bi
autem latius luxuria ipsa describitur: **C**orone-
mus nos rosas antequam marcescant: vbique re-
linquimus signa lenicie nostre. **P**ro istis descripta
latius luxuria: quid sequitur: **O**ccidamus pau-
perem iustum. **H**oc est quod dicere: non est deus. **L**e-
nia videbantur iam dudum loqui: **C**oronem nos
rosas antequam marcescant. **Q**uid delicantur: quod
lenius: **S**perares de hac lenitate cruce: gla-
dios: **N**oli mirari lenes sunt et radices spi-
narum. **S**i quis eas correctat non pungitur:
sed quo pungentis inde nascitur. **C**orrupti ergo
sunt isti et abominabiles facti sunt in ini-
quitate suis. **D**ixit in corde suo: non est de-
us. **S**i filius dei est: descendat de cruce. **E**cce

Alia lra.
t insipiens.

Alia lra.
t non habet.

aperte dicere nō ē de^o. Sed quō inter illos
gemit corpus christi? Semuerūt iter illos
qui tunc fuerunt apostoli: discipuli christi.
Ad nos isti quid ptinent? Quō inter hos
et nos parturimus? Adhuc sūt q̄ dicāt chri-
stus nō est deus. Hoc dicunt pagani qui
remanserūt: hoc dicūt ipsi iudei qui ad te-
stimoniū cōfusionis sue vbiq; diffusi sunt:
hoc dicūt et heretici multi. Namq; arriani
dixerūt non est de^o. Eunomiani dixerunt
nō est de^o. Huc accidit fratres: qz et illi de-
quib^o paulo ante dixi: qui male viuūt nihil
aliud dicūt. Cū em̄ dicimus eis christum
uenturū ad iudiciū: quod dicunt scriptu-
re que nō fallunt. Illi aut magis aurē pre-
bētes serpēti suggerēti: nō morte morierē:
qđ dixerat in paradiso: cōtra veritatez dei
cōstituentis et dicētis: morte morierē: ita fa-
ciūt mala vt dicāt sibi: veniet christ^o et da-
bit indulgentiā omnib^o. Ita ergo mendax
est: Ipe dixit: qz separabit iniquos ad sini-
strā: sepabit iustos ad dexterā. Iustus dice-
tur: Venite benedicti patris mei: percipite
regnū qđ paratū est vobis ab origine mū-
di. Iniquis dicetur: Ite i ignē eternū qui
paratus est diabolo et angelis eius. Quō
ergo omnib^o dabit indulgentiā: Quō ne-
minē damnabit: Ergo mentif. Hoc est di-
cere: nō est de^o. Unde ergo ne forte tu men-
tiaris. Tu em̄ hō es: ille de^o. Deus em̄ ve-
rax. Dis aut homo mēdax. Sed quid de
de istis o corpus christi? Separa em̄ te in-
terim corde et vita: nec imiteris: nec assue-
scas: nec ānuas: nec approbes. Magis au-
tē et redargue. Quid em̄ attendis ad istos
qui hec dicūt: Corrupti sunt: et abomina-
biles facti sūt i iniquitatib^o suis. **Nō est
q̄ faciat bonū: nō est vsq; ad vnū.**
**Dominus de celo p̄spexit sup
filios hominū: vt videret si est in-
telligens aut requirens deū.** Quid
est hoc: Corrupti sūt et abominabiles facti
sūt: Isti oēs qui dicūt: nō est de^o. Et qđ s̄
latebat deū tales esse factos: At vero nob̄
eorū interior cogitatio aperiret: nisi ab illo
diceret: Si ḡ nouerat: si sciebat quid ē qđ
dictuz est: quod de celo p̄spexit sup filios
hominū: vt videret si est intelligēs aut req̄-
rens deū: Querētis em̄ verba sunt: nō sci-
entis: de^o de celo p̄spexit super filios ho-
minū: vt videret si est intelligēs: aut requi-
rens deū. Et tanq; inueniret qđ quesuit in-
spiciendo: et de celo p̄spiciēdo: dicit sentē-
tiam. **Omnes declinauerūt simul**

Alia lra.
† nō habet.
† Deus.
† videat.

inutiles facti sunt: nō est qui faciat
bonū: nō ē vsq; ad vnū. **Hæc questi-
ones oriuntur aliquātulū difficiles. Si. n.
respicit de celo deus: vt videat si est intel-
ligens aut requirens deū: subintrat cogi-
tatio imprudēti: quia non omnia nouit de-
us. Hæc vna questio est. Que est altera?
Si nō est qui faciat bonū: non est vsq; ad
vnū: quis est ille qui parturit inter malos?
Illa ergo sic soluitur questio: qz plerumq;
ita loquitur scriptura: vt qđ dono dei crea-
tura facit: deus facere dicat: vt (verbi gra-
tia) cū misereris pauperis: qz dono dei fa-
cis: deus misereatur. Cum cognoscis qui
sis: qz illo allucēte facis: si is es qui dicas:
**Tu illuminabis lucernā meam dñe: deus
meus illumina tenebras meas: qđ deo do-
nante et faciente cognouerūt: ille cognoscit.**
Nam vn̄ est: temptat vos domin^o deus ve-
ster: vt sciat si diligatis illū: **Quid est vt sci-
at: Ut dono suo scire vos faciat. Sic ergo
et hic deus de celo p̄spexit sup filios homi-
nū: vt videret si est intelligēs: aut requirens
deū. Assit ipse et donet nob̄ vt qđ cor nrm̄
fecit percipere: faciat et parere. Ap̄lus dicit:
Nos autē non spiritū huius mundi acce-
pimus: sed spiritū qui ex deo est: vt sciam^o
que a deo donata sūt nobis. Hoc spiritu ḡ
quo cognoscimus q̄ a deo donata sūt no-
bis: discernim^o inter nos et eos q̄bus h̄ do-
nata nō sunt: et ex nobis illos cognoscim^o:
qz si nos aliqd bonū habere nō potuisse in-
telligimus: nisi illo donāte et largiēte a quo
sūt omnia bona: simul videmus nihil tale
posse habere eos quib^o hec de^o nō dona-
uit. Ista dinoscētia nobis ex spū dei ē: et eo
q̄ videm^o hoc: de^o videt: qz id de^o videt vt
faciam^o. Hinc. n. dictū est et illd: Spūs. n.
oīa scrutat etiā altitudinē dei: n̄ qz ille scru-
tat qui nouit oīa: s̄ q̄ tibi donat^o ē spūs te
scrutari fac. Et qđ dono ipsi^o tu fac: ille fa-
cere dicif: qz sine illo nō tu faceres. Ergo
deus facere dicif cū tu fac. **De dono spūs
filiorū quib^o datus est spūs dei respiciunt
sup filios hoīm: vt videat si est intelligens
aut requirens deū. Sed quia id dono dei
et spū dei faciunt: deus hoc facere dicif: ve-
lut p̄spicere et videre. Quare autē de celo:
si hoc hoīes faciūt: Quia dicit Ap̄ls: Ho-
stra aut p̄uersatio in celis est. Vñ em̄ hoc
facis vt videas: vnde prospicis vt intelli-
gas: **Nōne corde: Si corde hoc facis chri-
stiane: vide si sursum cor habetas. Si sursum
cor habes: de celo in terrā p̄spic. Et qz s̄********

dono dei facis: de^o de celo pspicit sup fili-
 os hominum. Illa igitur questio p modulo
 nostro sic soluta est. Quid est qd pspicien-
 tes agnoscimus? Quid est quod prospici-
 ens deus agnoscit? Quicquid hic donat
 agnoscit. Audi: qd: Quia oēs declinaue-
 rūt: simul inutiles facti sunt: nō est q faciat
 bonū: nō ē vsq ad vnū. Que igit illa alia
 questio ē: nisi quā paulo an cōmemorauī.
 Si nō est qui faciat bonum: nō est vsq ad
 vnū: nemo restat qui gemat inter malos.
 Expecta inq̄t dñm: noli cito ferre sententiā.
 Boni aut hoibus bñ facere: sed ex me inq̄t:
 non ex se. Ex se em̄ mali sūt. Filij hoim sūt
 qñ male faciūt: qñ bene filij dei. Hoc enim
 facit deus ex filijs hoim filios dei: qz ex fi-
 lio dei fecit deus filium hois. Videte que
 sit illa p̄cipatio: pmissa est nobis p̄cipa-
 tio diuinitatis. Mentis qui p̄misit: si nō ē
 prior factus p̄iceps mortalitatis. Fili^o. n.
 dei p̄iceps mortalitatis effect^o est: vt mor-
 talis hō fiat p̄iceps diuinitatis. Qui tibi
 p̄misit cōmunicandū tecū bonū suū: p̄
 tecum cōmunicauit mala tua. Qui tibi p̄-
 misit diuinitatē ostendit in te caritatē. Er-
 go tolle qd homines filij dei sunt: remanet
 qd filij hominū sunt. Nō est q faciat bonū:
 nō ē vsq ad vnū. **Nōne scient oēs q
 operantur iniquitatē: qui deuorāt
 populū meū in cibo panis.** Nōne
 sciēt: Nōne illis ostendit: Sic mirare: loq̄
 re ex p̄turiente et dolēte. Plus em̄ tu^o de-
 uoratur in cibo panis. Est q̄ hic plus dei
 qui deuoretur: Certe nō est q faciat bonū:
 nō est vsq ad vnū. Respondet ex illa re-
 gula. Sed iste plus qui deuorat: iste po-
 pulus qui patit malos: iste q̄ gemit et partu-
 rit malos: itz ex filijs hominū filij dei facti
 sunt: ideo deuoratur. Consiliū em̄ inopis
 confudistis: quoniam dñs spes ei^o est. Ple-
 rumq̄ enim vt deuoretur popul^o dei: hoc
 ipsum in illo contēnitur: quia populus dei
 est. Rapiam inquit et expoliem: si christia-
 nus est: quid mihi facturū est? Loquit p̄
 illo qui loquit p̄ parturiētē: et minas deuo-
 rantib^o dicēs: Nōne scient omnes qui ope-
 rant iniquitatē: Nā et ille qui videbat furē
 et concurrebat cum eo: et cū adulteris por-
 tionē suam ponebat: sedens aduersus fra-
 trem suū detrahebat: et aduersus filiū ma-
 tris sue ponebat scandaluz: dixit in corde
 suo: non est deus. Ideo hoc illi dicit: Hec
 fecisti et tacui. Suspiciat^o es iniquitates qd
 ero tui similis: hoc est: nō est deus: si ero ti-

bi similis. Sed quid sequit^o: Arguam te: et
 statuam te ante faciē tuā. Sed et hic arguā
 te: et statuam te ante faciē tuā. Nō vis mo-
 do nosse vt displiceas: nosces vt plangas.
 Nō em̄ demonstratur^o est deus iniquis ini-
 quitatem suā: Si nō est demonstraturus:
 qui erunt qui dicturi sunt: quid nobis pro-
 fuit superbia: et diuitiaz iactantia quid cō-
 tulit nobis? Tunc ergo sciēt qui modo sci-
 re nolunt. Nōne scient omnes qui operan-
 tur iniquitatē: qui deuorāt populū meū
 in cibo panis? Quid addidit in cibo panis?
 Panē panē manducant populum meū.
 Cetera em̄ que manducamus possumus
 nō illa: modo illa: nō semper hoc olus: nō
 semper hanc carnē: nō semper hec poma:
 semper panē. Quid est ergo deuorant po-
 pulum meū in cibo panis? Sine intermissi-
 one: sine cessatione deuorant. Qui deuo-
 rant populū meū in cibo panis: **Deū
 non inuocauerūt:** Consolatur gemen-
 tem: et maxime ex cōmemoratione: ne imi-
 tando malos: qui plerūq̄ p̄sperantur de-
 lectet fieri malus. Seruatur tibi qd p̄mis-
 sum est. spes illoz p̄sens est: tua futura est:
 sed illoz fluxa: tua certa. illoz falsa: tua
 vera. Illi em̄ deū nō inuocauerūt. Nōne
 quotidie tales rogant deū: Nō rogāt deū.
 Attēdite si possum^o h^o dicere adiuuāte ip̄o
 deo. Be^o gratis se vult coli: gratis se vult
 diligi: hoc est caste amari: nō p̄terea illuz
 amari: qz dat aliquid p̄ter se: sed qz dat se.
 Qui q̄ inuocat deū vt diues fiat: deū nō in-
 uocat: h^o inuocat qd ad se vult vēire. Quid
 em̄ ē inuocare: nisi vocare in se: In se q̄ vo-
 care: h^o dicit inuocare. Nā cū dicit: de^o da
 mihi diuitias: nō vis vt ip̄e de^o ad te veni-
 at: sed vis vt diuitie veniāt ad te. Qd vis
 vt ad te veniat: h^o inuocas. Si aut deū ino-
 cares ip̄e ad te veniret: ip̄e esset diuitie tue.
 Nunc aut vis habere arcā plenā: et inanē
 conscientiā. Deus non implet domū: sed
 pectus. Quid tibi profunt exteriores diui-
 tie: si te interior premit egestas? Ergo isti
 qui propter secularia cōmoda: qui prop̄
 terrena bona: qui propter vitam presentē
 et terrenam felicitatē inuocant deum: non
 inuocant deū. Propterea quid de illis se-
 quitur: **Ibi timuerunt ubi nō erat
 timor.** Nunquid enim timor est: si quis
 perdat diuitias? Non est ibi timor: et ibi ti-
 metur. Si quis autē perdat sapientiā vere
 timor est: et ibi nō timetur. Audi: dinosce:
 tales intellige. Cōmendatur nescio cui sa-

Alia lra.
 i plebē. meā
 vt abum.

Alia lra.
 i Allic trepida-
 uerunt timore.

cellus: nō vult reddere: p suo computat. Nō putabat posse repeti: iam p suo habebat. Reddere detrectat: videat quod timeat amittere: et quod nolit habere. In dubium veniunt pecunia et fides: que p̄ciosior est ibi grauius damnū timendū ē. Tu autē vt aurū teneas: fidē perdis. Grauiori dāno pcuteris: et tu de lucro letat⁹ es. Ibi timuisti timorē: vbi non erat timor. Redde pecuniā: parū dico redde: p̄de pecuniā ne fidē p̄das. Tu autē reddere pecuniā timuisti: et fidē p̄dere voluisti. Martyres nō aliena tulerūt: sed etiā suam fidē ne amitterent: pp̄ria cōtempserūt. Et parū fuit p̄dere pecuniā quando passi sunt: p̄diderūt et animā suam. Quādo p̄scripti sunt p̄diderunt animā: vt in vitā eternā inuenirēt eā. Ergo ibi timuerūt vbi timendū est. Illi vero qui christo dixerūt: nō est deus: ibi timuerūt vbi nō erat timor. Dixerūt enī: Si dimiserimus eū: venient romani et tollēt nobis et locū et gentem. Stulticia et imprudentia: dicēs in corde suo nō est deus. Timuisti perdere terrā: perdidisti celū: timuisti ne venirēt romani et tollerent tibi et locū et gentē: nunquid tibi tollerent deū? Quid ergo restat? Quid nisi vt fatearis: q̄ tenere voluisti: et tenēdo male amisti? Perdidisti enī et locum et gentē occidendo christum: et perdidisti et locū et gentē et christum. Timēdo occiderūt christū. Sed quare h̄c? **Quoniam deus dissipat ossa hominibus placentiū: et volentes placere hominib⁹ timuerūt p̄dere locū: Christus autē ipse de quo dixerūt: Nō est de⁹: maluit displicere hominib⁹ talib⁹: quales illi erant: filijs hominū nō filijs dei maluit displicere. Inde dissipata sunt ossa eorū: illius ossa nemo cōfregit. Confusi sunt quoniam deus spreuit eos.** Reuera fratres: quantū ad illos attinet magna illis accessit p̄fusio: In quo loco crucifixerūt dominū: quē ideo crucifixerūt ne perderēt et locū et gentem: non ibi sunt iudei. Deus ergo spreuit eos: et tñ frangendo admonuit illos vt q̄ cōuertātur. Nōdo cognoscāt christū: et dicant: de⁹ est quē dixerūt nō est deus. Redeāt ad hereditatē paternā: ad hereditatē Abrae Isaac et Jacob: possideant cū ipsis vitā eternā: et si vitā tpalē miserunt. Quare hoc? Quia ex filijs boīm facti sunt filij dei. Nā q̄ diu manēt et nolunt: nō est qui faciat bonū: nō est vsq̄ ad vnū: p̄fusi sunt: qm̄ deus spreuit eos. Et tanq̄

Alia lra.
† dissipauit
† eorū q̄ boīm
placent

ad ipsos cōuersus. **Quis dabit ex syon salutare israel?** Stulti increpatis: insultastis: colaphizastis: sputis illi stis: spinis coronastis: in crucem erexistis. **Quē? Quis dabit ex syon salutare israel?** Nōne ipse quē dixistis: nō ē de⁹? **In avertendo dñs captiuitatē populi sui:** Nō enī auertit captiuitatē ppli q̄s: nisi qui voluit inter vestras man⁹ esse captiu⁹. S; qui hoc intelligēt: **Exultabit Jacob et letabit israel.** Vere Jacob et vere israel: minor ille cui seruiuit maior: ipse exultabit: quia ipse cognosceret.

Alia lra
† dñi puertere
deus
† pleb sue.

Explicit Tract. de ps. LIII.

Incipit Tract. de ps. LIII.

Psalmi huius titulus habet fructū p̄licitatis sue si intelligatur. Et quia psalmus breuis est: cōpense mus in mora tituli: quod in psalmo nō immorabimur. Inde enī pendet ois versus qui cantatur. Si quis itaq̄ cognoscat q̄s in domus fronte p̄fixū est: securus intrabit: nec cū intrauerit errabit. Hoc enī in ipso poste p̄notatū est: quomō interius nō eretur. **Titulus eius se ita habet. In finem in hymnis: intellect⁹ ipsi Dauid.** Cum venerunt ziphei et dixerunt ad Saul: Nōne ecce Dauid absconditus est apud nos? Quō Saul p̄secutor erat sancti viri Dauid optime nouim⁹: q̄ figurā gerebat Saul tpalis regni: nō ad vitā: sed ad mortē p̄tinētis. et hoc vestre caritati nos cōmēdasse meminimus. Itēq̄ q̄ ipse Dauid figurā gerebat christi: vel corpis christi: et nosse debetis: et recolare quod iam nostis. **Quid ḡ ziphei? Sic quidā erat ziph: cuius habitatores ziphei: in quorū regione se abscondērat Dauid: cū eū vellet Saul inuenire et occidere.** Isti ḡ ziphei cū hoc cognouissent: p̄diderūt eū regi p̄secutori dicentes: Nōne ecce Dauid absconditus est apud nos? Nihil quidez p̄fuit illis p̄ditio eorū: et ipsi Dauid nihil obfuit. Nāq̄ animus eorū malignus demōstratus est. Saul vero nec post eorū p̄ditionē potuit cōprehendere Dauid: sed pot⁹ in ipsius regionis quadā spelūca: cū ei⁹ manib⁹ datus esset occidēdus Saul: pepcit illi Dauid: et q̄s habebat in p̄tate non fecit. Ille autē q̄ rebat facē q̄s in p̄tate non habuit. Ziphei ḡ illi viderunt q̄ fuerint: quos nobis psalm⁹ ex illorū occasione intelligēdos offerat videamus. **Queram⁹ ḡ quid interpretent ziphei? Inuēim⁹ florētes. Florētes ḡ nescio**